

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ: ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΟΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΤΑΙ

Τί ἀπέγιναν αἰφνης ὅλα ἐκεῖνα τὰ τάγματα τῶν προπαγανδῶν, τὰ ἐκκινήσαντα ἐκ τῶν ἀπωτάτων χωρῶν τῆς Ἑσπερίας καὶ τοῦ Νέου κόσμου, μὲ τὴν σημαίαν τοῦ Χριστοῦ, ἵνα προσηλυτίσωσι τοὺς ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις... ὀρθοδόξους ἢ τοῦλάχιστον, ὅπως οἱ Ἀθίγγανοι, ἵνα ἀρπάσωσι τὰ παῖδιά των;

Τί ἀπέγιναν καὶ πῶς δὲν ἠκούσθη ἡ φωνὴ των κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Ὀθωμανικὴ Βουλὴ, ψηφίζουσα τὸ 11ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐχαρκτήριζε τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ὡς ἱκανὴν νὰ προσβάλῃ τὰ χρῆστα ἥθη, ἀφοῦ θὰ ἐπροστατεύετο ἡ ἐλευθέρα αὐτῆς ἐξάσκησις μόνον ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι δὲν θὰ προσέβαλλεν αὐτά;

Δὲν εὔρον δύο λέξεις διαμαρτυρίας οἱ κάμνοντες ἄνω κάτω τὰς πρεσβείας διότι ἑλληνόπαις μαθητῆς ἡμῶν διδασεν ἕνα ἄλλον νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ προπαγανδικὰ σχολεῖα; Δὲν ἠσθάνθησαν τὴν προσβολὴν οἱ εὐαίσθητοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐζήτουν ποτὲ τὴν κάθοδον τοῦ Ἀμερικανικοῦ στόλου διότι ἱεραπόστολός τις ἀπώλεσε τὰς ἀποσκευὰς του, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ χρυσόδετὰ τινὰ ἀντίτυπα μιᾶς πλαστογραφημένης Ἀγίας Γραφῆς; Καὶ ἡ σεμνὴ χορεία τῶν Ἀγγλῶν ἐπισκόπων, ἡ μετὰ τόσης χάριτος συνδυάζουσα τὴν θεολογικὴν μετὰ τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, δὲν ἠσθάνθη θιγομένην ἂν ὅχι τὴν θρησκευτικὴν φιλοτιμίαν της, τοῦλάχιστον τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ συμφέροντά της;

Ἐν ἐκ τῶν δύο. Ἡ οὐχὶ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ἀλλὰ τὰ συμφέροντά των μόνον ὑπηρετοῦσι καὶ ἀντιπροσωπεύουσι, μὴ αἰσθανθέντες δὲ ποσῶς ταῦτα θιγόμενα ἠδιαφόρησαν. Ἡ σιωπηρῶς, ἀλλὰ ἐπισημότατα ἀνεγνώρισαν ὅτι οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι τὸν λόγον ἐν ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐνεδρεύοντες παρασιτοῦσιν, ἀλλ' ὧν μόνον οἱ αὐθένται καὶ κύριοι διακαίονται νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν καὶ νὰ ἀντιτάσσωσι τὰ στήθη εἰς τοὺς τιμίους ἀγῶνας.

Ἡ τοιαύτη τῶν προπαγανδικῶν στρατοπέδων σιωπὴ, κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἀναντιρρήτως μία ἀληθὴς, τιμία καὶ παγκόσμιος σταυροφορία, ἡ τοιαύτη αὐτῶν σιωπὴ εἶναι ἡ ἥττα τῆς ὑπόουλου καὶ σκοτίας ἐπιδρομῆς των, εἶναι ἡ ὁμολογία τῆς συμφεροντολογικῆς καὶ οὐχὶ χριστιανικῆς πολιτείας των, εἶναι ἡ ἐπιβεβαίωσις καὶ πασιφανὴς ἐπικύρωσις τῆς πλάνης, ἣν ὑπηρετοῦσιν. Ὅπως τούναντίον εἶναι ἡ ἰκὴ ἡμῶν τὸ ὅτι καίτοι μόνον, καίτοι ἀστήρικτοι ἀπὸ πάσης χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, καὶ πρὸ οὐδενὸς ὑποχωροῦντες κινδύνου, εἰσῆλθομεν πάλιν εἰς τὸ στάδιον ἀγῶνος μεγάλου καὶ εὐγενοῦς, τοῦ πατροπαραδότου ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς πίστεως.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη,

(Ματθ. ιη'. 23—35)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη¹ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν² ἄνθρωπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξάμενους δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσπνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλῆς μυρίων ταλάντων.³ Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶτῃν καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω. Σπλαγχνίσθεις δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν⁴ αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν⁵ αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε⁶ λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην, ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεις ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐάν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν⁷ τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Σημειώσεις.

1) Ὡμοιώθη = διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης ἐγένετο ὁμοία. 2) Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν = ἡ Ἐκκλησία ἡ τε στρατευομένη καὶ ἡ θριαμβεύουσα. 3) Μυρίων ταλάντων. Ἐννοεῖ πολλῶν. 4) Ἀπέλυσεν αὐτόν = κατέστησεν αὐτὸν ἀπὸ δούλου ἐλεύθερον. 5) Ἀφῆκεν = ἐχάρισεν. 6) Ἐπνιγεν = ἐστενοχώρει ποικιλοτρόπως πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ὀφειλῆς. 7) Ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν = οὐχὶ δηλαδὴ, μόνον ἀπὸ τοῦ στόματος ὑμῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΝΑ ΣΥΓΧΩΡΩΜΕΝ

Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς σημερινῆς παραβολῆς τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι νὰ διδάξῃ ἡμᾶς τὸ καθήκον τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ συγχωρῶμεν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι οὕτως ἢ ἄλλως πταίουν εἰς ἡμᾶς. Ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ἐξ ἀσθενείας τῆς θελήσεως αὐτοῦ εἶναι ὑποκείμενος εἰς πολλὰς παραβάσεις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τῶν ὁποίων παρ-οργίζει καθ' ἐκτοῦ τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς ἐν τῇ δικαιοσύνῃ

ἀλλὰ καὶ τῇ φιλανθρωπῳῳ αὐτοῦ ἐξευρίσκει τρόπους νὰ ἐξα-
γαγῇ αὐτὸν ἀνθρώπον εἰς μετάνοιαν, καὶ νὰ συναισθανθῇ
οὗτος τὸ πταῖσμα αὐτοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἔλεος καὶ τὴν
συγγνώμην παρὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἰλικρινῶς
μετανοήσῃ καὶ ζητήσῃ συγγνώμην, καὶ ὁ Θεὸς δεχθῇ τὴν
μετάνοιαν αὐτοῦ, καὶ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν συγγνώμην,
συναισθάνεται τοῦτο συναισθανόμενος μίαν ἀνακούφισιν εἰ-
σχωροῦσαν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Τὴν ἀνακούφισιν ταύτην ἡ
ὁποία μαρτυρεῖ τὴν συγγνώμην, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὸν
μετανοοῦντα Χριστιανὸν ὁ Κύριος, ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ
μὴ στερῇ εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ὅταν οὗτος ἁμαρτάνῃ πρὸς
αὐτόν. Εἶναι κανὼν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, καὶ τῶν κοι-
νωνικῶν ὑποχρεώσεων, νὰ ἀπολαμβάνῃ τις, ὅ,τι καὶ μετα-
δίδει. «Ὡ μέτρη μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Ἐπο-
μένως ὁ Χριστιανός, ὁ ὁποῖος ἁμαρτάνει ἔχει πάντοτε τὴν
ἀνάγκη νὰ ἐξιλεῶν τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον προσβάλλει ἡ
ἁμαρτία, διότι αὐτὴ εἶναι περιρροῖς καὶ καταπάτησις
τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ταχῇ τῆς συγγνώμης
αὐτοῦ, ἔχει τὸ καθήκον νὰ παρέχῃ πάντοτε συγγνώμην καὶ
αὐτὸς εἰς ἐκείνους, οἵτινες ὅπως δὴποτε παραπικραίνουσιν αὐ-
τόν. Καὶ παρατηροῦμεν ἀληθῶς, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι,
οἵτινες γινώσκουσι τῆς ἁμαρτίας τὸ βάρος, καὶ σπύδουσιν
ὅπως δὴποτε ν' ἀπαλλαγῶσι τὸ ταχύτερον ἀπ' αὐτοῦ,
ἐκείνοι ἔχοντες μεστὴν τὴν καρδίαν αὐτῶν τῆς ἀληθοῦς ἀγά-
πης, ἐξωτερικεύουσι ταύτην ἀνταποδίδοντας πάντοτε καλὸν
ἀντὶ κακοῦ, μὴ μνησικακοῦντες κατὰ τῶν μισούντων αὐτούς,
συνδιαλασσόμενοι προθύμως πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ
μὴ ἐπιτρέποντες εἰς τὸ μῖσος νὰ εἰσέρχεται καὶ εἰς τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν. Χριστιανοὶ δὲ κατ' ὄνομα
μόνον τοιοῦτοι, Χριστιανοὶ μὴ κατανοήσαντες τὸ πνεῦμα τῆς
πίστεως αὐτῶν, ἀλλὰ προσκεκολλημένοι εἰς τοὺς ἀπλοὺς καὶ
νεκρικοὺς θρησκευτικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους δὲν ζωογονεῖ
τὸ πνεῦμα, ἀξιοῦσι μὲν αὐτοὶ ὑπερβαίνειν νὰ ἔχουν πάν-
τοτε τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ δὲν δέχονται ποτὲ νὰ φε-
ρῶσιν ἐπεικεῖς εἰς τοὺς ὁμοίους τῶν. Πάντοτε ἡ συγγνώμη
ἀποδεικνύει πηγὴν αὐτῆς τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς, μεγα-
λεῖον τὸ ὁποῖον ἔχει μορφώσει ἡ πλήρης διακατοχὴ τῶν χρι-
στιανικῶν ἀρχῶν. Ὅσον ὑψηλότερα ἵσταται ὁ χριστιανός,
ὅσον τελειότεραν μὸρφωσιν ἔχει λάβει, τόσον καὶ τὰ πάθη
ἔχουσιν ἐλαττωθῇ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τόσον καὶ ἡ μνησικα-
κία δὲν ἔχει κράτος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπομένως ἡ συγγνώμη
ἀπονέμεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς περὶ αὐτόν. Ἦκου-
σατε τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον. Συγχωρεῖ ὁ Κύριος, ἐνδίδει
εἰς τὰ δάκρυα τοῦ δούλου αὐτοῦ. Διατί; Διότι ἡ θέσις αὐ-
τοῦ εἶναι ὑψηλὴ· διότι ἔχει τελείαν συνείδησιν τῶν καθη-
κόντων καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ. Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ δούλος. Ὁ
ἄνθρωπος ὁ ταπεινὸς ὁ εὐτελής, ὁ θέλων νὰ ἀποζημιωθῇ
διὰ τὰς ταπεινώσεις αὐτοῦ ταπεινῶν καὶ ἐξευτελιζῶν τὸν
ὅμιον αὐτοῦ. Δὲν ἔχει παρέλθῃ πολὺ ὥρα ἐφ' ἧς στιγμῆς ἡ εὐ-
γενὴς καρδία τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἀπεμάκρυνε τὸν κίνδυνον τῆς
καταστροφῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του, καὶ λησμονεῖ τὴν χά-
ριν, ἣν αὐτὸς εἶχε ζητήσῃ καὶ λάβῃ, καὶ ἁκαμπτος αὐτὸς
ἀδιάλλακτος, καὶ ἀνένδοτος, φέρεται σκληρὸς πρὸς τὸν ὀφει-
λέτην αὐτοῦ καὶ ρίπτει αὐτόν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἀπαιτεῖ
ἀμέσως τὰ ὀφειλόμενα. Καὶ ὅμως πρὸ μικροῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος
εὐρεθεὶς ἐν ὁμοίᾳ θέσει παρεκάλεσε καὶ ἔλαβεν ὅχι μόνον
τὴν συγχώρησιν ἀλλὰ καὶ τὴν δωρεάν τῶν ὀφειλομένων. Τοι-
αύτην διαγωγὴν δὲν ἐπιδιοικιᾷ ποτέ, οὐχὶ μόνον ὁ Κύριος
ἀλλ' οὐδὲ ἡ κοινωνία. Κατ' αὐτῆς ἐξεγείρεται σύσσωμος ὡς
ἐξηγήθησαν οἱ σύνδουλοι τοῦ ἀπανθρώπου ἐκείνου δούλου,
καὶ παρακαλοῦσι βαρὺν ἀδυσώπητον τὴν τιμωρίαν τῆς δικαι-
οσύνης κατὰ τοῦ μὴ ἔχοντος ἔλεος ἀνθρώπου. Ἐὰν καὶ ἡ

μετς θέλωμεν νά ἔχωμεν πάντοτε τήν εὐσπλαγχνίαν
 Θεοῦ, καί τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὡς φερώμεθα φιλεῦσπλαγχνοι
 ὡς συγγαῶμεν τὸν πλησίον ἡμῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Τ' ΑΔΕΡΦΙΑ

Τίποτε δὲν ἐξήλεψα μὲς τὸν ἀπάνω κόσμος,
Σὰν τὰλογορὶ τὸ γλήγορο, σὰν τὸ γοργὸ ζευγάρι,
Σὰν τὴν γυναῖκα τὴν καλὴν, ὅπου τιμᾷ τὸν ἀντρα,
Σὰν τοὺς ἀδέρφια ἡγαρδιακά καὶ πολυαγαπημένα,
Ποῦ τὰ πινεύει ἡ γειτονιά κι' ὁ κόσμος τὰ ζηλεύει·
Χαρά κι' ἂν ταῦθ' ἡγαίρονται, καὶ λύπη-δὲ λυποῦνται·
Κι' ἂν πᾶνε καὶ σὺν πόλεμον, ἀντάμα πολεμοῦνε...

BYZANTION

109'

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ

Μάχη ἐν Τοικαμάδῳ.

Πόσον τὰ ἤθη διάφορα τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν βερβέρων.
Ὁ Βελισάριος μετὰ ἐπιεικείας καὶ συμπαθῶς προσφε-
ρὸς τοὺς περιπίπτοντας εἰς χεῖρας τοῦ Βανδῆλου,
Γελίμερ, ἀξίως τοῦ προγόνου αὐτοῦ Γιζεριχίου, ὅστις ἐκ
κύθου ποτὲ πεντακοσίου ἀπαγαγὼν τῶν προυχόντων
τέσσαρξεν ἐν μέσῳ τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τὰ σπαράγματα
σαρκῶν ἐσκόρπισεν ἐν τῇ πελάγει, καὶ αὐτοὺς, τὸ αἶμα
ρὲς τῆς βανδηλικῆς ψυχῆς του δηλῶναι, χρήματα π
ἔδιδεν εἰς τοὺς ἐγγχωρίους Ἀφρικανούς δι' ἐκάστην κεφα-
λαίαν στρατιώτου τοῦ Βελισαρίου· διότι πολλοί, ὑπηρεταὶ
στα καὶ δοῦλοι, ἐξήρχοντο εἰς ἀρπαγὴν καὶ εἰς κατασφ
τῶν πολεμίων στρατιῶται, ἐξ ὧν ὁ δορυφόρος τοῦ Βελ
ρίου Διογένης μετὰ εἴκοσι δύο μόνον ὑπασπιστῶν διὰ
τριακοσίων ἐπιλέκτων Βανδῆλων ἱπποτῶν νὰ διαφυγῇ
νῆθη, δύο μόνον ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀποβαλόντων καὶ α
πληγὰς λαθὼν τέσσαρας, ἐξ ὧν παρ' ὀλίγον ν' ἀποθ
τῆς ἀνδοείας ἀθάνατα παρὰσσημα.

Ἄλλ' ἤδη μετακληθεὶς ὑπὸ τοῦ Γελίμερος ἐπανήλθε Σαρδοῦς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Τζάζων, πεμφθεὶς πρὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ Βελισσαρίου ἐκεῖ κατὰ τοῦ ἄρπαγος τῆς Γώδα, ὃν καὶ καταβαλὼν ἐφόνευσεν. Μετὰ τοῦ ἀδελαιπὸν ἐκ τοῦ Βούλης πεδίου, ὅπου μετὰ τὴν ἐν Δελίμω ταν εἶχε καταρύγη, ἦλθε πρὸς τὴν Καρχηδῶνα ὁ Γελῖλλὰ τὰ τείχη αὐτῆς ἰδὼν ἱκανῶς ἐπισκευασμένα καὶ ῥῶς φυλαττόμενα ἀπεμακρύνθη. Ἐκ προσοίας τινὸς ἐλπὸς καὶ τοὺς παρὰ τῷ Βελισσαρίῳ Μασταγάτας πρὸς αὐτοσύρην πειραθείς· ἄλλ' ὁ Βελισάριος ἀφ' οὗ ἐτιμώρησε, προδότης καὶ διάλυσε τῶν Μασταγετῶν τὴν ἐπίθε, προέπειψε τοὺς ἱππέας πάντας πλὴν πεντακοσίων μετὰ Ἰωάννου, τοῦ ἐν Δελίμῳ τῶν περὶ τὸν Ἀμάταν νικη, καὶ τοὺς ὑποπιστάς μετὰ τῆς σημαίας εἰς ἀκροβολι, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν πεζῶν καὶ τῶν πεντακοσίων ἱππέων, λούθει τὴν ἐπομένην. Εὗρε δὲ τοὺς περὶ τὸν Γελίμερ Τρικαμάρος ἐστρατοπεδευμένους δύο ἡμερῶν ὁδὸν ἀπ Καρχηδῶνος. Ἡ νίκη προεμνηύετο θεοθεν εἰς τοὺς ἡ, ρους, διότι τὰ ἄκρα τῶν δοράτων αὐτῶν ἔλαμπον τῇ, κτα, ὥστε ἑκατόντο αἱ λόγγαι αὐτῶν.

Διενουκτερευσαν ἀπέναντι ἀλλήλων. Ποταμός δὲ ἐκ
αὐτούς. Τὴν δ' ἐπομένην παρετάχθησαν οὕτω. Τοῦ
λικοῦ στρατεύματος τὰ κέρατα κατεῖχον οἱ χιλιάρχοι,
μέσον ὁ Τζάζων, ἄγων τοὺς ἐκ τῆς Σαρδονίας ἐπανελεύ-
ῃων δὲ ὀπισθεν στήριζοντας τὰ νῆα αὐτοῦ τοὺς Μ.

σίου. Ὁ δὲ Γερίμερ μετὰ τῶν ἀρίστων, ἔμελλε νὰ σπεύδῃ, ὅπου ὁ κίνδυνος, πανταχοῦ. Τῶν δὲ ἡμετέρων τὸ μὲν δεξιὸν κατεῖχον οἱ ὑπὸ τὸν Πάππον, τὸν Βαρβάτον καὶ τὸν Ἀιγᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας ἱππέις, τὸ ἀριστερὸν οἱ φοιδεράτοι ὑπὸ τὸν Μαρτίνον καὶ τὸν Βαλεριανὸν καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Κυπριανὸν καὶ τὸν Ἀλθίαν καὶ τὸν Μάροκελλον καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας, τὸ κέντρον μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν δορυφόρων τοῦ Βελισαρίου ὁ Ἰωάννης, τοῦτου δὲ ὀπίσθεν, τὰς νῦτα στηρίζων μετὰ τῶν πενταχοσίων ἱππέων, ὁ Βελισάριος, ἤρχετο, ἔχων ἱκανῶς ὀπίσω τὴν δύναμιν πᾶσαν τὴν περὶ αὐτόν.

Βλέπουν ἄλλήλους χρόνον πολύν, μεθ' ὃν ὁ τὸ κέντρον ἄγων Ἰωάννης διαταγῇ τοῦ Βελισσάριου, ἀφοῦ δις τὸν ποταμὸν διέβη μετ' ὀλίγων καὶ ἀπεκρούσθη, τέλος τὴν στρατηγικὴν σημασίαν ἔχων φερομένην πρὸ αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν δορυφόρων καὶ τῶν ὑπασπιστῶν διαβάς πάλιν τὸν ποταμὸν μετὰ βοῆς καὶ πατάγων ἐνέβαλε εἰς τοὺς περὶ τὸν Τζάζωνα. Καὶ χρόνον μὲν μακρὸν οἱ βάβραροι μὲ τὰ ξίφη μαχομένοι ἀνίστησκαιτο κρατερῶς. Ἀλλ' ἀφοῦ πολλοὶ αὐτῶν ἔπεισαν καὶ ἄριστοι καὶ ὁ Τζάζων ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός, τότε πλεον ἅπαν τὸ στράτευμα τῶν ἡμετέρων ὥρμησαν, διαβάντες τὸν ποταμὸν, κατὰ τῶν πολεμίων, οἵτινες ἐτράπησαν καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν εἰς φυγὴν διωκόμενοι μέχρι τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, μάλιστα ὑπὸ τῶν Μασσαγετῶν, οἵτινες ἀνέμενον ποῦ θὰ κλίνη ἡ νίκη, ἵνα ἐπιτεθῶσι κατὰ τὴν ἡττημένον. Περὶ τὴν ἐσπέραν δέ, ἅψ' οὐ ἔφθασαν οἱ πεζοί, ὥρμησεν ὁ Βελισσάριος πανστράτιξ κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βανδάλων. Οὗτοι ἐπὶ τινα μὲν χρόνον ἡμύνοντο, ἅψ' οὐ δὲ κατενόησαν ὅτι ἀπέδρασεν ἐγκαταλιπὼν αὐτοὺς ἀνάνδρως ὁ Γελίμερ, πάντες ἐδόθησαν εἰς φυγὴν ἀκόσμως ἀφήσαντες κραυγάζοντα τὰ τέκνα τῶν καὶ ὀλουζούσας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας καὶ τοὺς θησαυροὺς ἑαυτῶν καὶ τοῦ Γελίμερος, ἀμυθῆτου πλήθους καὶ μυθικοῦ.

Θρίαμβος τοῦ Βελισσαρίου (1 Ἰανουαρίου 535)

Ὁ Βελισάριος διὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἡγεμόνων ἀνέκτης τὴν Καισάρειαν τὴν ἐν Μαγριτανοῖς καὶ τὴν Σέπτον κατέλαβε καὶ εἰς Τριπολίτιδα δ' ἔπεμψε δύναιμιν, καὶ τὴν Ἐβουσαν καὶ Μαγιόρκαν καὶ Μινόρκαν διὰ τοῦ Ἀπολλιναρίου κατέλαβε καὶ ἀνέκτης διὰ τοῦ Κυρίλλου τὴν Σαρδὸν καὶ τὴν Κορσικὴν· τὸν Γελίμερα δὲ τέλος πολιορκούμενον ἐν Πιπούσῃ εἰς παράδοσιν ἠνάγκασεν ἕνεκα τῆς δεινῆς ταλαιπωρίας. Γέλωτα ἰσχυρὸν ἐγγέα παραδιδόμενος εἰς τὸν Βελισάριον ὁ Γελίμερ, ἐπιθυμῶν νὰ δηλώσῃ ὅτι τάνθρωπικα οὐδὲν ἄξιον ἀλλ' ἢ γέλωτος πολλοὺ εἶναι, ἀφ' οὗ αὐτὸς βασιλεὺς δυνατὸς καὶ πλουσιώτατος, φυγὰς καὶ τέλος αἰχμάλωτος κατέστη.

Ἀλλὰ δὲν εἶχε καὶ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Γελιμερ καταληφθῆ τέλεον ἢ Ἀφρική, ἀντίσταντο δ' ἔτι οἱ Μουρούσοι καὶ μάχαι μυριόνηκροι πρὸς αὐτοὺς ἐγένοντο ἐν Μάμμης χωρίῳ καὶ ἐν τῷ ὄρει Βουρτζῶνι, ἔνθα πεντήκοντα χιλιάδες ἔπεσον Μαυρουσίαν. Ἡ στάσις δ' ἐγένετο τοῦ Στότζα· ἄλλ' ὁ Βελισσάριος ἐκ Σικελίας, ἔνθα ἐπολέμει κατὰ τῶν Ὀστρογόθων, ἐπελθὼν ἐνίκησεν αὐτὸν παρὰ τὴν Μέμβρησαν, τέλος δὲ κατελύθη ἡ στάσις μετὰ τὴν παρὰ τὰς Σκάλας Βάτερες νίκην, ἣν ἔλαβεν ὁ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀνεψιὸς Γερμανός.

Ἄλλ' ὅμως ταῦτα ἦσαν στάσεις ἀσήμαντοι, ἀρ' οὐ κατε-
λύθη πλέον ὁ πρὸς τοὺς Βαυνῆλους πόλεμος καὶ τὸ κράτος
αὐτῶν. Ὁ Βελισσάριος ἐκ τούτου κεύθει τοῦ βασιλεῖος ἦλθεν
εἰς Κωνσταντινούπολιν τοὺς θησαυροὺς ἄγων καὶ τῶν αἰχμα-
λώτων τοὺς ἐπιφανέας. Ἐκεῖ δ' ἐτέλεσε θρίαμβον ἐπὶ τῇ νίκῃ
αὐτοῦ. Τὰ πολιτικώτατα κειμήλια προηγουμένον φερόμενα

ἐπὶ πολυτελῶν ἀμαξῶν, θρόνοι· χρυσοῖ βασιλικοὶ καὶ ὀχήματα τῆς βασιλείας καὶ κοσμήματα ἐκ πολυτίμων λίθων ἀμυθήτου πλούτου καὶ πλήθους καὶ ἀγγεῖα χρυσοῦ καὶ χρῆμα παμπολλῶν χιλιάδων ταλάντων. Οἱ αἰχμάλωτοι δὲ ὑπερὸν, ὁ Γελίμερ ἐνδυμὰ φέρων πορφυροῦν καὶ οἱ συγγενεῖς ἅπαντες καὶ οἱ ὠραιότεροι τῶν Βανδῆλων. Ἐπὶ κεφαλῇ δὲ τοῦ θιράμβου, ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἐκκινήσας πεζῇ, ἐπορεύετο ὁ Βελισσάριος μέχρι τοῦ θρόνου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, ὅπου θβάσας καὶ ὁ Γελίμερ οὔτε ἐγέλασε πλέον ἄλλ' οὔτε ἔκλαυσεν, οὔτε ἐθρήνησεν, ἀπαύστως δ' ἔλεγε παρηγορῶν ἑαυτὸν, «ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης». Ἀφ' οὗ δὲ τοῦ ἀφῆρεθῇ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον καὶ ἠναγκάσθη πρηνῆς πεσὼν νὰ προσκυνήσῃ τὸν Ἰουστινιανόν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Γαλατίαν, ὅπου κτήματα μεγάλα ἐδόθησαν αὐτῷ, ἀλλ' εἰς τοὺς πατρικίους δὲν ἀνεγράφη, ἐπειδὴ ἐπέμενεν εἰς τὰ δόγματα τοῦ ἀρειανισμοῦ.

*Ο Βελισάριος ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐπιούσης παρασκευαζόμενος διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τῶν Ὀστρογότθων.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

TA KATHXOYMENA

B'.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐξακολουθεῖ λέγων. Τὴν ὑπὲρ τοῦ κανονικοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἐπαρχίας δέξιν. Μετὰ τὴν ὁποίαν, τὴν δέξιν ὑπὲρ τοῦ κλήρου παντός. Καὶ εἶτα τὴν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. Τὴν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δέξιν ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθιερώσει ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων. Διὰ τῶν δεήσεων αὐτῆς τούτων ἡ Ἐκκλησία παρκαλεῖ μὲν τὸν Θεὸν ἵν' ἀναπαύσῃ τὰς μεταστάσας πρὸς αὐτὸν ψυχὰς ἐν τόποις ἀναπαύσεως· ὁλοῦτ' δὲ τὸν ἀδιάσπαστον καὶ διαρκῆ σύνδεσμον μεταξὺ τῆς στρατευομένης ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς θριαμβευούσης ἐν οὐρανοῖς. Προτάσσει δὲ τὴν ὑπὲρ τῶν προαναπαυσαμένων ψυχῶν τῶν Χριστιανῶν δέξιν, τῆς ὑπὲρ τῶν ζώντων τοιαύτης, διότι ἐκείνους μὲν πρεσβεύει τετελειωμένους ἤδη, τούτους δὲ τελειουμένους ἔτι· ἐκείνους μὲν δεδικαιωμένους ἤδη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, τῆς ὁποίας τὸ κράτος οὐδὲν ἰσχύει πλεῖον κατ' αὐτοὺς, τούτους δὲ ἀγωνιζομένους νὰ ἐκφύγῃσιν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῆς ἁμαρτίας, καὶ νῦν μὲν πίπτοντας νῦν δ' ἐγειρομένους. Μετὰ τὴν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δέξιν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν ὑπὲρ τῶν ζώντων τοιαύτην καὶ καλεῖ τοὺς συνηγμένους ἐν τῇ Ἀγίᾳ Συνάξει, ἵνα δεηθῶσι τοῦ Κυρίου, ὅπως καταπέμψῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ δωρήσῃ ζωὴν, εἰρήνην, υἱεῖαν, σωτηρίαν, εὐμενὲς ὅμμα, συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐπὶ τοὺς πύλας αὐτοῦ, τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν, καὶ ἀναφέρει τούτους. Καὶ μετὰ τὴν γενικὴν ταύτην ὑπὲρ πάντων τῶν ζώντων Χριστιανῶν δέξιν, εἰδικεύει ταύτην ὁ Διάκονος ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες συνεισφέρουσι καὶ ἐργάζονται καλῶς ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ γαβρ, ἐν τῷ ὁποίῳ τελεῖται ἡ Σύναξις καὶ κοπιῶσι, καὶ ψάλλουσιν ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσώτους περὶ τὸ θυσιαστήριον λαοῦ, ὁ ὁποῖος ζητεῖ καὶ περιμένει παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην καὶ ἄφθονον εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ. Ὁ λαὸς διὰ τοῦ χοροῦ, εἰς πᾶσαν προτροπὴν τοῦ Διακόνου πρὸς δέξιν ἀντιφωνεῖ τρίς—Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ λειτουργῶν ἀρχιερεὺς ἢ ἱερεὺς, ἐφ' ὅσον ὁ Διάκονος προσκαλεῖ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐκτενῆ δέησιν, δέεται μυστικῶς τοῦ Κυρίου ἵνα δεχθῇ τὴν δέησιν καὶ τὴν παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ καὶ ἐλεησῇ πάντας ὡς ἔχων

πολλήν τὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ καταπέμψῃ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν κλῆρον, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τοσαύτης ζέσεως, καὶ μετὰ τοσούτου πόθου ζητεῖ, καὶ περιμένει παρὰ τοῦ Θεοῦ πολλήν τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκτενοῦς ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν δικαιολογίαν διατὶ ὁ λαὸς ζητεῖ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας, τὰς ὁποίας ἔχει διαπράξει, καὶ διατὶ ἐλπίζει καὶ ἀπεκδέχεται τὴν εὐσπλαγχνίαν ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ. Διότι, λέγει, Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων εἶσαι, καὶ εἰς σὲ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, εἰς Σὲ τὸν Τρισυπόστατον Θεόν, εἰς τὸν Πατέρα, εἰς τὸν Υἱόν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἕν τε τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ αἰωνίως. Καὶ ὁ λαὸς ἐπιβεβαιοῖ ταῦτα ἀναφωνῶν διὰ τοῦ χοροῦ—Ἀμήν—ἦτοι ὧν τὴν οὕτως ἔχει.

Καὶ μετὰ τὴν γενικὴν ταύτην δέησιν τῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Συνάξει συνηγμένων Χριστιανῶν, κατηχομένων καὶ πιστῶν, ὁ Διάκονος καλεῖ τοὺς κατηχομένους εἰς ἰδιαιτέραν προσευχὴν λέγων.—Ὅσοι εἰσθε κατηχομένοι δεήθητε ἤδη πρὸς τὸν Κύριον, —Ἐβξασθε οἱ κατηχομένοι τῷ Κυρίῳ.

Ἐν προγενεστέρῳ κεφαλαίῳ διεκρίναμεν τὰς διαφόρους τάξεις τῶν Χριστιανῶν, εἰς κατηχομένους καὶ πιστοὺς, καὶ εἶδομεν ὅτι ἐκάστη τάξις εἶχε καὶ ἄλλας ὑποδιαίρεσεις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς τελειοποιήσεως τῶν εἰς αὐτὴν κατατασσόμενων. Ἡ Ἱερὰ Λειτουργία ὑπὸ τὴν λέξιν —Κατηχομένα—περιλαμβάνει πάσας τὰς τάξεις τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες δὲν ἔχουσι τελείως μνηθῇ, καὶ δὲν ἔχουσιν εἰσέτι ἀναγεννηθῇ διὰ τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος. Τῆς τάξεως ταύτης διακρίνει ἑτέραν τάξιν, τὴν τάξιν ἐκείνων οἱ-

τινες τελείως ἤδη μεμυημένοι, προπαρασκευάζονται εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὴν διὰ τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος ἀναγέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν πιστῶν κατάρταξιν. Τὸ Ἅγιον Βάπτισμα καλεῖται καὶ Φῶτισμα, καὶ οἱ ὄντες ἑτοιμοὶ ἤδη διὰ τὸ βάπτισμα καλοῦνται—Φωτιζόμενοι. Ἐπειδὴ τὸ βάπτισμα ἐτελεῖτο ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐβδομάδος τῶν Παθῶν, ἡ προπαρασκευὴ εἰς αὐτὸ ἤρχετο ἀπὸ τῶν μέσων τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ὅποτε ἄρχονται καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων δεήσεις, ἐξακολουθοῦσαι καὶ ἐν ταῖς Κυριακαῖς μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ἀπαιτεῖται διδασκαλία πραγματικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ἀληθειῶν τινῶν, καὶ τότε μόνον θέλομεν ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι τὸ δένδρον τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, ριζοβολήσαν ἀφοῦ καὶ ἡρδεύθη καὶ περιποιήσεως ἀπολαύει, θέλει ἐπενέγκει τοὺς προσδοκωμένους καρπούς.

«Ἐκκλ. Ἀλήθεια»

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Π. Α. Πάτρας, Στ. Χ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀπεστάλησαν.—Μ. Δ. Π. Κ)π ο λ ι ν. Αἱ ἀποστολαὶ γίνονται τακτικῶς—Γρ. Β. Βυτίνα, Δρ. Ν. Βοστώνη, Στ. Π. Δόουε, Ν. Α. Τεργέστην, Β. Α. Κάρπαθον. Αἱ σειραὶ ἀπεστάλησαν.—Ν. Μ. Σύρον. Ἐνεκα τοῦ θέρους. Αἱ ἀπαντήσεις βραδύτερον.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΙΑΡΓΘΕΙΣΗΣ ΤΩ 1866

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Τμήμα Τραπεζικόν. Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.
Τμήμα Χρηματιστηρίου. Ἀγοραπωλησία
χρεωγράφων.
Τμήμα ἑμπορίου.
Τμήμα ἀσφαλείας πυρὸς καὶ ζωῆς ὁ Γαλλικὸς «Φοίνιξ».

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας
4 1)4 ο)ο » μετὰ ἕξ μῆνας
4 1)2 ο)ο » μετὰ ἕν ἔτος
5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη
5 1)2 ο)ο » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
Διὰ καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο
ὀλιγώτερον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γούθειον, Καλάμας,
Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ.μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν,
Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρ-

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1909

Γ'. ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 25 Ὀκτωβρίου 1909

ΔΡΑΧ. 900.000 ΚΕΡΔΗ

ΚΕΡΔΗ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

1 Μέγα κέρδος ἐκ	δραχ.	100,000	
1 Κέρδος..... ἐκ	»	25,000	
1 Κέρδος..... ἐκ	»	10,000	Μία δραχμὴ ἑ-
3 Κέρδη..... ἐκ	»	8,000	καστον γραμμα-
5 Κέρδη..... ἐκ	»	1,000	τιον ἰσχύον διὰ
411 Κέρδη..... ἐκ	»	100	μίαν κλήρωσιν.
578 Κέρδη..... ἐκ	»	80	

1000 ἐν ὄλφ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν 225,000 Δραχμῶν.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλείων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ἑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Ἀθῆναις. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

νῆν, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασούντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ.μ. Διὰ Δαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλίδαν καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ.μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόρινθον καὶ Καρθαγαῖαν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π.μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον, Σίσι, Ἀγ. Νικόλαον

καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ.μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀορίστην τῆς Β' ἀμαρτυροῦσας εἰς Ἀθῆνας.

περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μπουσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρείον τοῦ Στῶφ Φιλεκατεδευτικῆς.